

LOJZETOV KONJIČEK!

GLASILO SLOVENCEV, KI IŠČEJO
MEDSEBOJNE STIKE.

CENJENI BRALCI!

Minulo je 6 mesecev odkar je izšel prvi
L. kotic, kateri se je pozneje spremenil v

Lojzetovega konjička.

Ker je bilo v "moji okolici" nekaj večstranske ljubosumnosti, je bilo spočetje tvegano. Vendar je bilo premišljena poteza v zaupanju do dobrih ljudi, ljudi, ki bi imeli ne samo iskrico zavesti, temveč tudi veliko naklonjenosti in vztrajnosti v odnosu do slovenske besede, da bi se ohranila v zamejstvu in doma.

Nocem nikogar potrepljavati po ramenu, ampak srček mi poskakuje v velikem zadovoljstvu po J. Strauss-ovem drei/viertel taktu, če pomislim na odzive ljudi, pesnikov in pisateljev, kateri so se pridružili konjičku. Zelo razveseljivo je tudi, da je med pridruženici kar nekaj ljudi, kateri si želijo medsebojno korespondenco za kratek čas.

S tem je dokazano, da v zamejstvu slovenska beseda ne bo zamrla in tudi ne slovenstvo v splošnem. Posebno ne z navdušenimi in trezno mišlečimi ljudmi, kateri se ne bojijo seči v žep za malenkost denarja, če gre za slovensko besedo.

ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

oooOooo

Iskreno,

Lojze

Naši naročniki pišejo:

Predsednik SALUKa.

PREDRAGI STRIČEK, KONJIČEK IN VOZIČEK!

Kakšen mlad vražiček! Malo poškreblja, malo porezgeče, skopitlja in že teče. Galopira. Med ta kobilji svet prodira. Pokrtačen se svetlika; lesket kocin v oči bodika. Privzdignjen rep, vihranje sive grive, pod kopiti sled, iz njive jesenski beg besed. Prebit je led, prebit je led!

Konjiček veselo zrak požira; razdalje so mu nič: iz Perth a sem v Sydney komunicira. Zdaj je konj in zdaj je ptič. In v njem je fant in v njem prav lep deklič. Skromen gvant, možata volja, tihi up. In up okolja. Le vkup, le vkup slovenska gmajna! Naj jezik naš ne bo le prazna cajna! Naj bo grunt, v tem gruntu večen punt! Beseda naj bo kruh, naj bo Duh! Vodilo. Od tu do spanja v ilu. In čez ilo.

Skoraj sem se spozabil, striček Lojze, zato mi oprostite to kratko obredovanje s parterja pesniške troposfere. Včasih me kar zanese, zaguga. Včasih sem si hlad ciprese, včasih sam sebi kuga. Mislite, da so to že znaki pre-zgodnjega staranja? Mi priporočate kakšno mažo, čaj ali kuro?

Da preidem na stvarnejše in resnejše, pri SALUKu se je med tem zgodilo to in ono. Koncem februarja smo imeli v Canberri, pri tamkajšnjem društvu, občni zbor. Vreče, ki sem si jo pred leti dal na rame (Krpanova kobilica?) se nisem mogel znebiti. Nikogar ni, vse bi propadlo, so jamrali. Tako pač ostajam otovorjen do nadaljnjega, sam pri sebi upajoč, da ne bom klecnil. Nekako smo si obljubili, da bomo nekaj tovara delili. Pri tem smo seveda tudi Vas upoštevali, o čemer boste dodatno obveščeni kasneje. Smernica za to leto je nadaljevanje Svobodnih razgovorov in priprava Antologije našega pesništva. Da bi olajšali in izboljšali delo ter kvaliteto našega glasila, smo se odločili za nakup računalnika s tiskalnikom ter razmnoževalnika.

Po občnem zboru smo v prostorih slovenskega društva v Canberri imeli lep kulturni večer. Nastopila je njihova izurjena folklorna skupina, vmes pa smo brali svoje pesmi in - kar bi Vam rad še posebej povedal - predstavili smo pešnisko zbirko Toneta Kuntnerja Moja hiša, ki je tu izšla v založbi SALUKa, v angleškem prevodu Mare Mericke.

Mislim, da je z izdajo Kuntnerjeve knjige v angleščini SALUK opravil odlično kulturno dejanje, k dvestoletnici bele Avstralije ob slovenskem kulturnem prazniku! Tisti, ki so lani Kuntnerja poslušali po naših domovih širom Avstralije, vedo, kako lepa je njegova pesem, kako blizu nam je njen duh domače zemlje. S prevodom istih pesmi v angleščino, je zdaj dana možnost, da ta duh slovenske zemlje, pravzaprav to bivanje našega duha spoznajo tudi tisti, ki sicer slovensko ne razumejo. Na 78 straneh z lepo, simbolično prilegajočo se likovno opremo Vasje Čuka, s spremno besedo avstralskega pesnika Davida Brooksa in vsem drugim, lahko vsakdo najde kaj tudi zase. Knjiga stane samo \$10.-, naročiti pa jo je mogoče pri: SALUK, c/o 19A Hume Crescent, Werrington, NSW 2760, ali telefonsko na 02 673 1449. Rojaki v Zahodni Avstraliji lahko dobite knjigo pri Lojzetu Kossiju, v Melbournu pa pri Vasji Čuk-u. Knjigo priporočamo kot kulturno darilo Vašim otrokom in angleško govorečim prijateljem.

Zbornik avstralskih Slovencev 1988, SALUKov drugi kulturni prispevek ob dvestoletnici Avstralije je še v tisku, vendar upamo, da kmalu izide. Več o tem drugič. Naročila pa seveda sprejemamo že sedaj. Glasilo Svobodni razgovori je sicer izšlo z dokajšnjo zamudo, vendar dvojna številka prinaša toliko zanimivih in različnih razmišljanj, da bo vsak rad posegel po njih. Tudi to glasilo lahko naročite pri SALUKu.

Lojzetu, Lojzetovem konjičku in vsem, ki preko njega iščejo in najdejo medsebojne stike, lep slovenski pozdrav!

----- Jože Žohar, Sydney.

Striček odgovarja:

Najboljsa maža gre po grlu; striček maže pravi šnops.
S previdno mažo, dol po drnu, še konjiček kar napravi hops.
O, pesnik, moraš biti močan. Imeti moraš poln trebuh.
In da ostaneš še naprej odločen, slanino jej in črni kruh.
Pre-zgodnje staranje, zakaj tako govoriti?
močen Duh te bo izdrževal!
Dokler ne pride čas, ko boš moral iti
in v misli pesmi (šnopsa) boš zaspal.

=====

Smučar

v

Zahodni

Avstraliji.

Oborožen rop.

To je pomota, reče bančna uslužbenka maskiranemu moškemu. Tu je banka, ples v maskah je dve hiši naprej!

Nasvet.

Žena me vara, je Pavel potožil prijatelju. S kom pa? Z nekim tehnikom. Potem pa ga vprašaj, kakšno tehniko uporablja!

Marcela Bole, Melbourne.

IZ KOTIČA NA KONJIČEK!

V Perthu Lojze Kossi prepeva,
tam malo gnezdece goji.
Glas po Avstraliji že odmeva,
zvoku prisluhni tudi ti.

Domače razne melodije poje,
vesel, kadar novega naročnika dobi.
Na konjička bo iz kotiča zlezel,
če dovolj dolarjev za tisk dobi.

"No" vrzi dolar tudi ti v gnezdo,
da naš ptiček Lojze bo še pel.

Širil slovensko bo besedo,
da še Bog ga bo vesel.

Avstralija praznuje 200 let.

P.K. 40.000 let Aborigini v Avstraliji živijo,
iz južnovzhodne Azije so prišli
po otokih, tako knjige govorijo.

Pred 200 leti Evropejci so Avstralijo odkrili,
Aborigine kot zajce zapodili.
Avstralija je emigrante vseh strani sprejela,
samo temnokožcev ni hotela.

Nemci naseljenci so vinograde nasadili,
Kitajci v začetku pri kopanju zlata se mudili,
Italijani so imeli farme in govedo,
Angleži pa so imeli glavno besedo.

Po drugi svetovni vojni emigrantov
trume so se v Avstraliji naselile,
velike spremembe tu so dobile.

Naseljenci prijeli so za vsako najnižje delo,
samo, da so imeli denar za jelo.
Angleški jezik je učitelj zvečer učil,
brez dela ni nobeden denarja dobil.

Emigranti spremembo v hrani so dobili,
čaja z mlekom prej mnogi niso pili.
Avstraljanci pijejo čaj večkrat na dan,
v Evropi pije čaj največ, kdor je bolan.

Kafetarce pred petintridesetimi leti so tu trpele,
kave niso pile tudi če so si je želele.
Olje je bilo v lekarni važno zdravilo,
tudi fižola v zrnju se ni dobilo.

Meso smo takoj kupovali na kile,
v Evropi pa na male tenke fetine.
Po tridesetih letih neverjetno se zdi,
danes s celéga sveta prav vse se dobi.

Emigrantje lepe hiše so si zgradili,
razni narodi klube ustanovili.

Šport:

Samo šport povezuje vse ljudi,
Televizija in radio v raznih jezikih govori.

Naj Vas Bog živi, Marcela Bole!
Vaš srček je še vedno mlad.

Če pri Vas bo šlo naprej takole,
Vam bo sijala dolgo še pomlad. Q

oooOooo

Ing. Ivan Žigon, Perth.

PRIGODNICA!

V Perthu zaživel konjiček
je, ki ga ureja striček
Lojze. V dobrobit Slovencev,
našega jezika in navad.
Poln je vseh sort prvencev
pa naj še jaz dodam zaklad
iz svoje pregloboke izobrazbe,
kot spoštovan in ljubljén (?) brat.
O jej, kako lepo se hvalim
a ne? kar za posrat!
zato naj vpletem še modrost,
ki mi jo je povedal ded:
(bo marsikoga zbodla ost)
"Kdo sam'ga sebe hvali,
je vreden hvale in časti
in- dreka tri pesti!"
Zdaj pa zadosti je že govna!

Zletimo više- ad maiora
nati sumus- da, malóra,
ne bom še prizadel duhovna
čustva, ki žele, da vsi Slovenci
bili bi telesni. Da v senci
narodov bi vneli se za ideal,
ki naj ne bil bi le bokal
vina in klobasa kranjska
ampak kultura svet(1)a sanjska.
Postajam ciničen. Vendar
mi je vse lépo mar.
In če bo Lojzetov konjiček
prinašal dobre nam vesti,
razvešélil nam bo srce,
priobčil kako lepo misel,
vsaj sem pa tja- mimogrede-
lahko še upamo na boljše dni.

=====

Nekaj iz zgodovine:

KRANJSKA DEŽELA!

V drugi polovici 16.in v začetku 17.stoletja je bila Kranjska z njej priključenimi pokrajinami: Krasom, Slovensko marko, Metliko in avstrijsko Istro, kot del "svetega rimskega cesarstva nemške narodnosti" v okviru posebne habsburške dinastične tvorbe Notranje Avstrije (1564-1619), ki ji je od 1564-1590 vladal nadvojvoda Karel II. Sem so spadale še dežele Štajerska, Koroška, Goriška ter mesti Trst in Reka. Gradec je postal prestolnica in tako kot na Dunaju so bili tudi tukaj ustanovljeni posebni centralni uradi (tajni svet, dvorni svet, dvorna komora, dvorna pisarna, regiment in dvorni vojni svet).

V meje Notranje Avstrije je bilo tako skoraj v celoti vključeno ozemlje, ki ga je naseljevalo slovensko prebivalstvo. Zunaj tega dinastičnega okvira so bili le Slovenci v Beneški republiki (v severozahodni Istri in v Beneški Sloveniji) in v Prekmurju, ki je bilo pod Ogrsko. Dejstvo, da so Slovenci v veliki večini živeli v Notranji Avstriji in da so bili pomemben sestavni del njenega prebivalstva, se je zrcalilo tudi v posebnih značilnostih nekaterih historičnih pojavov v tem prostoru. Slovensko ljudstvo, ki je v zgodnjem srednjem veku zgubilo svojo samostojnost in stoletja dolgo živelo brez lastnih političnih institucij v okviru nemške srednjeveške države, je prav v 16.stoletju, v bojih s Turki, v slovenskih kmečkih uporih in z reformacijskim gibanjem ponovno stopilo kot samostojen dejavnik na politično in kulturno prizorišče. Čeprav sta za 17. stoletje v tej smeri značilna zastoje in nazadovanje, so navedena zgodovinska dejstva kasneje odločilno vplivala na formiranje slovenskega ljudstva v moderno nacijo.

oooooooooooooooo

Clerical error! (Oh, dear me--)

Towards the close of a dinner held during a church convention some years ago, the bishop of the diocese stood up and quite disrupted the entire affair by announcing, "We will reserve the entertainment of the evening until the waitresses have taken everything off."

Wife, at party to husband embracing sexy young woman: "Harold, the hostess said to mingle- not fuse".

=====

Čitali bomo spet v juniju.